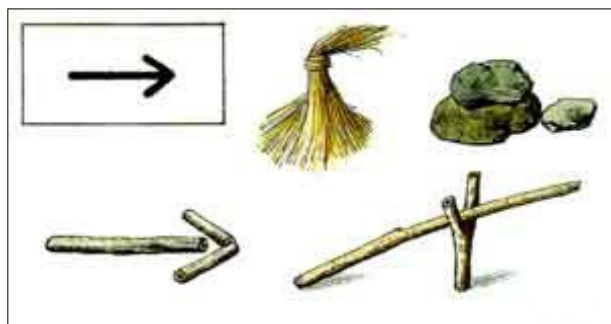

Pochodové značky 1

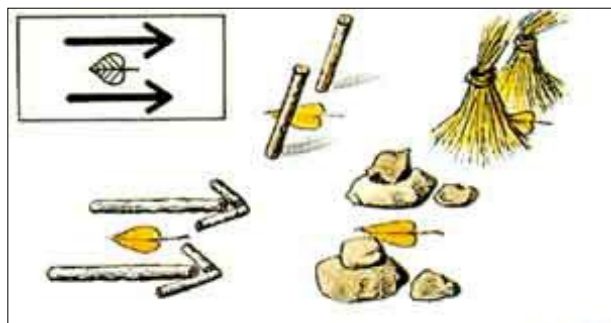
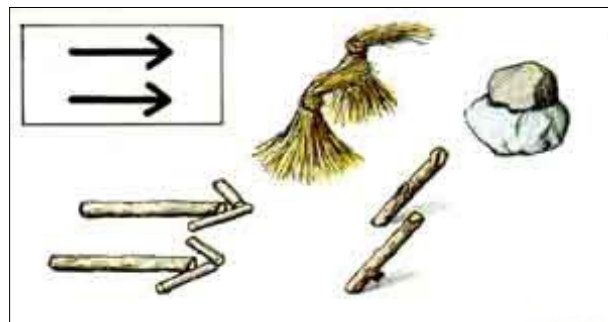

Jdi tímto směrem

Základní značka, kterou asi opravdu nejlépe vyjadřujeme schématem šipky. Její podoba sestavená z větviček patří ale jen začátečníkům, protože každý zkušený stopař použije tři kamenů (dva na sobě, třetí ve směru pochodu), svázaných stébel trávy nebo větviček zapíchnutých (někdy i podložených viz obrázek) ve směru pochodu. V místech, kde nerostou smrky, použijeme smrkové větvičky, ve smrkových lesích zase listy listnáčů (stopka vždy určuje směr).

Jdi touto cestou

Šipka ve významu Jdi tímto směrem udává vždy jenom směr. Na cestách je často potřeba použít značky jiné, která umožňuje úsporu značení v zatáčkách cest. Schéma značky Jdi touto cestou odpovídá dvěma šipkám vedle sebe. Použijeme-li kamenů postačí jen dva (na sobě). Svázané traviny, zapíchnuté větvičky nebo listy však musí být po dvou vedle sebe. Pamatujte vždy na to, že skaut je ochráncem přírody. Proto používejte ke značení vždy jen zcela zaschlé traviny a listy, větvičky z polomů apod.

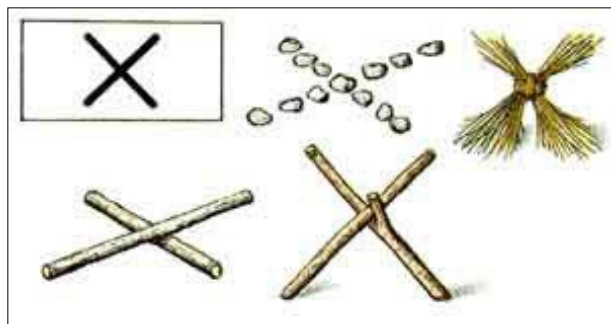
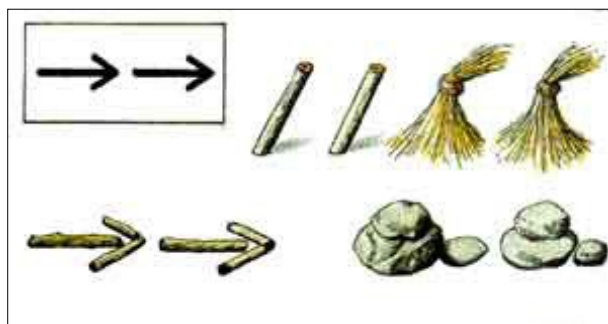

Sleduj tuto značku

Dalším zjednodušením značení směru je možnost zavedení nového, běžně nepoužívaného způsobu značení. Mohou jím být různé plody (např. bobule), listy, kamínky nebo větvičky, které si předem opatříme a potom použijeme na místě, kde se nevyskytují. Jejich zavedení je třeba oznámit předem použitím značky, jejímž schématem jsou dvě šipky vedle sebe a zvolený symbol mezi nimi. Známe i řadu příběhů, kde právě značení jednoduchým přírodním, a proto nenápadným způsobem přispělo k vítězství dobra nad zlem.

Spěchej

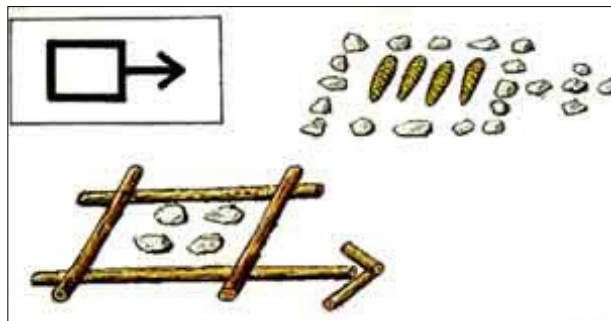
Podobně jako další značky si ji vymysleli skauti ke svým stopovacím hrám. Schéma vyjadřuje tuto značku jako dvě šipky za sebou, a proto není třeba její použití zvlášť komentovat. Je ale nutné se zmínit o tom, že i při spěšné chůzi je třeba klást značky vždy mimo vlastní cestu (na její pravý okraj) a stejně tak i sledovat tyto značky bez jejich porušení, protože obvykle po značené trati nejdou jednotlivci či družiny sami.

Touto cestou nechod'

Také tuto značku vymysleli skauti a je to vlastně varování před zblouděním. Umísťuje se tam, kde cesta už nevede, například po náhlé odbočce, kterou je možné přehlédnout. Schématem jsou zkrřížené úsečky ve tvaru písmene X a tak je také značka běžně znázorňována větvičkami (ležícími nebo zapíchnutými v zemi), kameny či šikmo svázanými snopky trávy. Pozor! Správný stopař by se s ní v praxi vůbec neměl setkat.

Pochodové značky 2

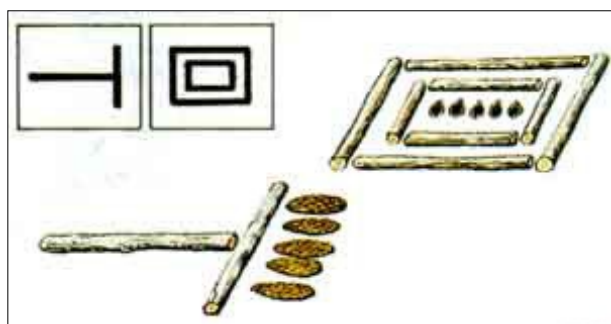
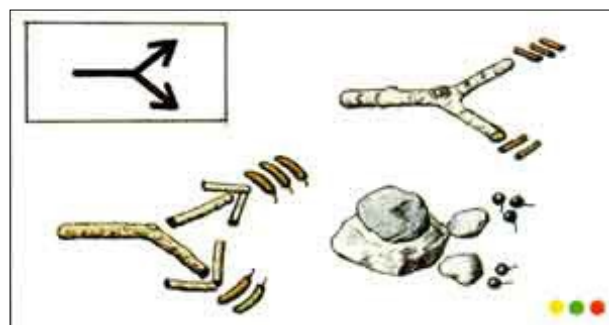

Dopis

Kořením stopovacích her jsou zvláště dopisy, ve kterých se dovidáme buď další pokyny nebo další (obvykle bodované) úkoly. Podle schématu (čtverec se šipkou) zhotovujeme tuto značku nejčastěji z větví nebo kamínků a dovnitř obrazce vkládáme příslušný počet šišek, větviček, kamínků apod., který odpovídá počtu kroků do místa, kde je dopis schován.

Rozdělte se

Značka je typická pro skautské hry, v jejím schématu se objevuje rozdělení šipky. Jakýmkoli výrazným předmětem (kamínky, šíškami, větvičkami), umístěnými za rozvětvením, je možné i předepsat počet členů družiny do jednotlivých směrů. V našem případě se pětičlenná družina rozdělí tak, že tři půjdou vlevo a dva vpravo.

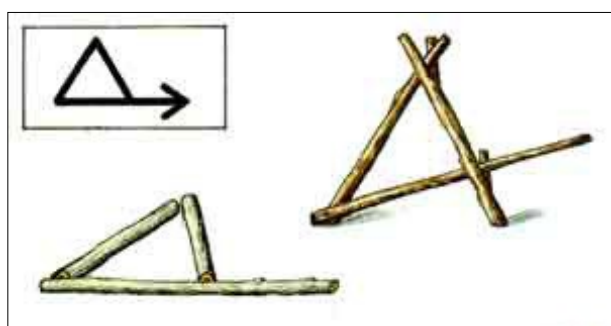
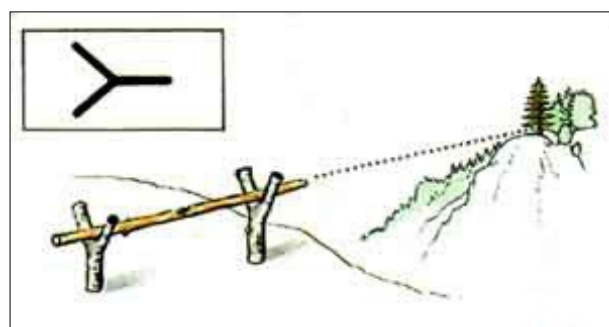

Čekej

Praxe stopovacích her, kdy značkař už slyší hlasy svých pronásledovatelů, vedla k zavedení této v podstatě nesmyslné značky. Většina vůdců už však byla nucena ji v této situaci použít, a proto i ona má právo na existenci. Používá se ve dvou variantách, jednak s písmenem T, jednak s dvěma soustřednými obdelníky složenými obvykle z větviček. V našem případě bychom čekali 5 minut.

Další značení v cíli průzoru

Často se stává, že při stopovací hře je nutné přejít údolí, ve kterém leží osada, takže hrozí nebezpečí rozbití značek. V tomto případě značkař řeší problém buď náčrtkem (ukrytým jako dopis), nebo pomocí průzoru, jehož uspořádání je znázorněno na obrázku. Cílem průzoru by měl být opravdu význačný bod, například zcela osamělý strom, posed...

Tábor tímto směrem

Schéma stanu se šipkou hovoří jasně. Praktické provedení bývá buď vyryté, nebo zhotovené z větviček (ať již ležících nebo zapichnutých v zemi). Obvykle tato značka představuje konec stopovací hry, stopaři odtud dobíhají přímo do vybudovaného tábora. Jsou však známi i obzvlášť „krutí“ značkaři, kteří Tábor tímto směrem použijí už na začátku hry s dodatkem (napsaným pod šipkou): 10 km.